Dosarul nr. 21rji-86/2025 I instanță
Nr. PIGD 1-24080874-05-21rji-06052025 Judecător Cherdivara Dumitru

Judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E

24 iunie 2025 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către Penitenciarul nr. 3 Leova împotriva încheierii judecătoriei Cimișlia din 21 martie 2025, adoptată pe cauza la plângerea condamnatului Țurcanu Ion împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile precare de detenție,

audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

a c o n s t a t a t:

La data de 22 iulie 2024, în prima instanța a parvenit plângerea condamnatului Țurcanu Ion împotriva Instituțiilor Penitenciare, referitoare la condițiile precare de detenție care, conform jurisprudenței CEDO afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. (f.d.1-3)

Prin încheierea judecătoriei Cimișlia din 21 martie 2025, s-a admis plângerea condamnatului Țurcanu Ion.

S-a constatat faptul că, condamnatul Țurcanu Ion, în perioada 01.07.2023 și până la data soluționării prezentei plângeri 21.03.2025, a fost deținut în cadrul Instituțiilor Penitenciare din RM în total 629 zile detenție în condiții inumane, contrare prevederilor CEDO, în calitate de condamnat.

Pentru 620 zile de detenție a condamnatului în condiții inumane, s-a redus pedeapsa cu 124 (o sută douăzeci și patru) zile, calculându-se 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție, în conformitate cu prevederile art.473[4] alin. (4) din Codul de procedură penală.

În privința perioadei rămase de 9 zile de detenție, care nu poate fi redusă s-a acordat în calitate de despăgubire condamnatului Țurcanu Ion suma de bani în mărime de 9 unități convenționale ce constituie 450 (patru sute cincizeci) lei, și anume o unitate convențională pentru fiecare zi în care a suferit încălcarea condițiilor de detenție, care s-a dispus a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM.

Încheierea în partea încasării mijloacelor bănești s-a dispus a fi executată în condițiile Codului de executare.

În ordinea art. 473[4] alin. (3) Cod de procedură penală, s-a obligat administrația Penitenciarului nr. 3 Leova să înlăture condițiile precare de detenție, stabilindu-i un termen de 15 zile, după expirarea căruia instituția penitenciară va informa instanța de judecată despre executarea prezentei încheieri. (f.d. 71-78)

La data de 04 aprilie 2025, ***administrația Penitenciarului nr. 3 Leova a înaintat recurs*** asupra încheierii judecătoriei Cimișlia din 21 martie 2025, solicitând casarea încheierii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care plângerea înaintată de condamnat să fie respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 82-83)

În motivarea cererii de recurs s-a invocat că, potrivit art. 473[4] alin. (9) Cod de procedură penală, încheierea adoptată în condițiile prezentului articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la curtea de apel de către părți, în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul instanței de fond. În cazul încasării mijloacelor bănești, încheierea instanței de judecată se execută în condițiile prevăzute de Codul de executare.

Menționează recurentul, că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată și pasibilă casării.

Susține, că potrivit prevederilor art. 473[4] alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, la evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată dă apreciere atât probelor prezentate de părți, cât și rapoartelor instituțiilor naționale și internaționale în domeniu. La evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată ține cont de efectele cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului sau ale prevenitului, precum și de perioada în care condamnatul sau prevenitul a fost deținut în condițiile contestate.

Invocă, că de fapt, instanța de fond la examinarea plângerii depusă de deținut în raport cu materialele prezentate de către administrația instituției penitenciare nr.3 Leova, condițiile de detenție sunt constatate doar în cadrul ședinței de judecată, la audierea opiniei participanților la proces. Chiar dacă la examinarea unor asemenea plângeri, sarcina probațiunii îi revine autorității în custodia căruia se află sau s-a aflat persoana, oricum „Alegațiile despre rele tratamente contrare art.3 CEDO trebuie să fie bazate pe probe corespunzătoare”.

Susține, că condamnatul invocă faptul că a fost deținut în condiții inumane și degradante care contravin prevederilor art. 3 CEDO, fără a concretiza care anume aspect le consideră o încălcare, adică invocările sale cuprind un caracter general.

În acest context, menționează, că potrivit jurisprudenței CtEDO, (în cauza Luka vs. României din 21.07.2009) se evidențiază, că art. 6 CEDO implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate și să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției.

La acest capitol, recurentul invocă *hotărârea Mursic vs. Croația din 20.10.2016 pct. 76-78* care stipulează că într-adevăr spațiul de detenție al persoanei nu trebuie să fie mai mic de 4 m^2 și în cazul în care este mai mic se creează o prezumție puternică despre încălcarea art. CEDO față de condamnat. Prezumția absolută de încălcare a art. 3 nu poate fi infirmată în mod normal decât dacă toți factorii de mai jos sunt reuniți:

1) reducerile ale spațiului personal în raport cu minimul recomandat de 3 m^2 sunt scurte, ocazionale și minore;

2) ele sunt însoțite de o libertate de mișcare suficientă în afara camerei și de activități în afara camerei adecvate;

3) reclamantul este încarcerat într-o instituție care oferă în general, condiții de detenție decente și nu este supus la alte elemente care ar putea fi considerate circumstanțe agravante ale unor condiții de detenție precare. (cauza *Mursic c. Croația).*

Celulele, inclusiv și mobilierul trebuie să fie într-o stare decentă de reparare și ar trebui depuse toate eforturile pentru a menține zonele de locuit curate și igienice. Orice infectare cu paraziți trebuie să fie abordată viguros, deținuții trebuie să primească produsele de igiena personală și de curățenie. Toate locuințele pentru deținuți (cât celule cu ocupare unică, atât și cele cu multiplă) trebuie să aibă acces la lumina naturală, precum și la iluminatul artificial care să fie suficient pentru citire.

Mai indică că, în mod egal trebuie să existe o ventilare suficientă pentru a asigura reînnoirea constantă a aerului în interiorul celulei. Plasarea geamurilor trebuie să permită circularea aerului proaspăt, indiferent dacă există sau nu ventilare artificială. Celulele trebuie să fie încălzite în mod adecvat.

Susține, că fiecare deținut trebuie și are acces permanent la apa potabilă.

Instalațiile din baie și duș trebuie să fie suficiente pentru că fiecare deținut să poată și să aibă obligația să le utilizeze la o temperatură adaptată climatului de cel puțin odată în săptămână, condițiile unui climat temperat.

Deținutul trebuie să dispună de un pat individual și de lenjeria de pat individuală suficientă, bine întreținută, schimbată astfel ca să îi asigure curățenia.

Fiecărui deținut ar trebui să i se ofere un minim de o oră în aer liber pentru a exersa în fiecare zi, se recomandă ca deținuții să se afle cât mai mult timp în afară celulelor. Se recomandă, ca deținuții trebuie să se afle cât mai mult timp în afară celulelor, fiind antrenați în diverse activități (munca, vocație, educație, sport și recreere).

Relevă, că pentru perioadele vizate supra, condamnatul Țurcanu Ion s-a deținut în condiții bune fapt prin care au fost respectate standardele CPT privind condițiile de trai a deținuților și nu a fost supus la alte elemente care ar putea fi considerate circumstanțe agravante ale unor condiții de detenție precare.

Susține, că deținutul Țurcanu Ion a beneficiat de dreptul la plimbări zilnice nelimitate, deplasarea liberă pe teritoriul penitenciarului, dispune de acces la terenurile sportive și sala de forță, la biblioteca, la biserica, la Școala profesională, etc.

Cu referire la starea sanitară a încăperilor de detenție, menționează că în art. 242^1 pct. 5) și 12) din Codul de executare sunt indicate expres obligațiunile deținuților și anume: respectarea regulilor sanitaro-igienice, regulilor de igienă individuală și colectivă în camera de deținere, respectarea indicațiilor medicului, precum, menținerea curățeniei în încăperile de detenție și de serviciu, la locul de muncă, aranjarea patului conform modelului stabilit după deșteptare și efectuarea curățeniei în camera de detenție.

Mai mult decât atât, potrivit prevederilor art. 234 alin. (3) din Codul de executare, condamnatul este obligat să execute munci neremunerate. Muncile neremunerate sunt lucrările de îngrijire și amenajare a penitenciarului și a teritoriului, de îmbunătățire a condițiilor de trai și medico-sanitare de deținere.

Prin urmare, efectuarea, menținerea și respectarea curățeniei în încăperile de detenție este o obligație imperativă a deținutului care se deține în această încăpere.

Menționează că în acest context: Articolul 3 CEDO prevede: „*Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante*”.

Curtea a considerat tratamentul ca fiind *„inuman”,* deoarece *inter alia* acesta a fost premeditat, a fost aplicat ore în șir și a cauzat fie leziuni corporale, fie suferințe fizice și psihice intense. Curtea a considerat un tratament ca fiind „*degradant”,* deoarece el a cauzat victimelor sentimente de frică, îngrijorare și inferioritate capabile să le umilească și să le înjosească.

Pentru a determina dacă o anumită formă de tratament este „degradantă” în sensul articolului 3, Curtea va lua în calcul dacă scopul acestui tratament a fost de a umili și înjosi persoana și dacă, în ceea ce privește consecințele, acest tratament a afectat negativ personalitatea ei, într-un mod incompatibil cu articolul 3 *(cauza Dougoz c. Greciei).*

Analizând aceste aspecte, observă că situația condamnatului nu cade sub incidența acestor calificative. Ori din conținutul cererii sale nu regăsește

elementele expuse de Curte, ce ar demonstra unele planificări, acțiuni ori intervenții premeditate din partea administrației având intenție directă și urmărind scopul victimizării personalității condamnatului prin diverse metode de constrângere fizică ori psihică, precum și supunerea acestuia la diverse acțiuni de tortură.

Totodată reamintește că, în raportul Ombudsmanului din aprilie 2021 ce vizează activitatea de monitorizare pentru anul 2020 este specificat „în perioada de monitorizare, investițiile capitale inițiate în 2019 în cadrul Penitenciarului nr.3 Leova și nr. 9 Pruncul au continuat. Astfel, la Penitenciarul nr.3 Leova al II-lea bloc de detenție a fost renovat din sector de tip barac în sector locativ cu 4-6 locuri de tip celulă. Celulele au fost dotate cu spații separate tehnico-sanitare totalmente separate de încăperile de trai, sistem de ventilare natural și forțat, mobilier, lenjerie și inventar nou. Amintim că în 2019, în urma vizitei preventive realizate la instituția penitenciară nr.3- Leova, Avocatul Poporului a dispus îmbunătățirea imediată a situației din blocul locativ de tip baracă, sistarea activității wc-ului public, renovarea izolatorului disciplinar, etc. Toate recomandările Ombudsmanului au fost realizate de instituția penitenciară nr.3 conform angajamentelor asumate".

Indică, că deținutului i-au fost acordate condițiile necesare la executarea pedepsei, iar instanța de judecată, în procesul cercetării și evaluării condițiilor de detenție, urmează să țină cont de efectele cumulative sub aspect general așa cum recomandă CEDO.

Își întemeiază recursul pe prevederile art. art. 472, 437 alin. (4), 438, 445 alin. (1), 473^2 alin. (3) și 473^4 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel la data de 06 mai 2025. (f.d. 84)

În ședința instanței de recurs participanții la proces nu s-au prezentat, nefiind citați, or, potrivit prevederilor art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces*.

Prin notificarea din 12 mai 2025 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul că – cauza va fi examinată în ordinea de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului. (f.d.87)

Colegiul reține că careva referință din partea părților în proces, la sediul instanței de recurs, până la data examinării recursului, nu a parvenit.

Studiind materialele cauzei și analizând încheierea contestată, Colegiul judiciar consideră că recursul înaintat de către administrația Penitenciarului nr. 3 Leova urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 437 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac*.

Potrivit prevederilor art. 448 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală*, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Conform prevederilor art. 473[4] alin. (9) Cod de procedură penală, *încheierea adoptată în condiţiile prezentului articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la curtea de apel de către părţi, în termen de 15 zile de la data pronunţării, prin intermediul instanţei de fond. În cazul încasării mijloacelor băneşti, încheierea instanţei de judecată se execută în condiţiile prevăzute de Codul de executare.*

Primordial, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a pronunțat o hotărâre ***legală*** și ***întemeiată***, bazată pe analiza multiaspectuală a tuturor materialelor cauzei în conformitate cu cerințele legislației în vigoare.

Circumstanțele, care permit respingerea cererii de recurs înaintată de către administrația Penitenciarului nr. 3 Leova, cu privire la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului și menținerea încheierii judecătoriei Cimișlia din 21 martie 2025, au fost stabilite pe cauză și constau în următoarele circumstanțe stabilite.

Potrivit materialelor cauzei, Colegiul constată că, la data de 22 iulie 2024, în prima instanța a parvenit plângerea condamnatului Țurcanu Ion împotriva Instituțiilor Penitenciare, referitoare la condițiile precare de detenție care, conform jurisprudenței CEDO afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. (f.d.1-3)

Prin încheierea judecătoriei Cimișlia din 21 martie 2025, s-a admis plângerea condamnatului Țurcanu Ion.

S-a constatat faptul că, condamnatul Țurcanu Ion, în perioada 01.07.2023 și până la data soluționării prezentei plângeri 21.03.2025, a fost deținut în cadrul Instituțiilor Penitenciare din RM în total 629 zile detenție în condiții inumane, contrare prevederilor CEDO, în calitate de condamnat.

Pentru 620 zile de detenție a condamnatului în condiții inumane, s-a redus pedeapsa cu 124 (o sută douăzeci și patru) zile, calculându-se 2 zile de reduceri

pentru 10 zile de detenție, în conformitate cu prevederile art.473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală.

În privința perioadei rămase de 9 zile de detenție, care nu poate fi redusă s-a acordat în calitate de despăgubire condamnatului Țurcanu Ion suma de bani în mărime de 9 unități convenționale ce constituie 450 (patru sute cincizeci) lei, și anume o unitate convențională pentru fiecare zi în care a suferit încălcarea condițiilor de detenție, care s-a dispus a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM.

Încheierea în partea încasării mijloacelor bănești s-a dispus a fi executată în condițiile Codului de executare.

În ordinea art. 473^4 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a obligat administrația Penitenciarului nr. 3 Leova să înlăture condițiile precare de detenție, stabilindu-i un termen de 15 zile, după expirarea căruia instituția penitenciară va informa instanța de judecată despre executarea prezentei încheieri. (f.d. 71-78)

La data de 04 aprilie 2025, administrația Penitenciarului nr. 3 Leova a înaintat recurs asupra încheierii judecătoriei Cimișlia din 21 martie 2025, solicitând casarea încheierii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care plângerea înaintată de condamnat să fie respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 82-83)

Discutând argumentele recursului declarat de către administrația Penitenciarului nr. 3 Leova, Colegiul judiciar le consideră ***neîntemeiate***, pe cât instanța de fond admițând cererea condamnatului, ***corect*** a stabilit deținerea acestuia în condiții contrar Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, motiv din care va respinge ca neîntemeiate argumentele recurentului privind faptul că „*pentru perioadele vizate supra, condamnatul Țurcanu Ion s-a deținut în condiții bune fapt prin care au fost respectate standardele CPT privind condițiile de trai a deținuților și nu a fost supus la alte elemente care ar putea fi considerate circumstanțe agravante ale unor condiții de detenție precare*".

Or, Colegiul menționează că potrivit prevederilor art. 225 alin. (4) Cod de executare, *norma de spaţiu locativ stabilit pentru un condamnat* ***nu poate fi mai mică de 4 m²***.

Deşi, recurentul face referire la hotărîrea CtEDO, *Mursic contra Croaţiei* din 20 octombrie 2016, pct. 76-78, prin care Înalta Curte a stabilit că *deţinerea condamnatului în celulă ce nu oferă minimul spațiului locativ de 4 m², nu poate fi calificată ca o încălcare a prevederilor art. 3 CEDO, or condamnatul a beneficiat de libertate de deplasare în interiorul penitenciarului, şi altor condiţii normale de detenţie*, instanţa de recurs remarcă că, la speţă minimul spațiului locativ pentru un condamnat de 4 m^2, este prevăzut expres de norma legală a Codului de executare, și această normă nu poate fi încălcată prin invocarea existenţei unei constatări a CtEDO, pe litigii asemănătoare, unde Înalta Curte a dat doar o apreciere expres

speței examinate și la cauza dată, și nu a menţionat-o ca o normă obligatorie pentru statele membre.

Totodată, deşi recurentul face referire la Raportul Ombudsmanului din aprilie 2021, totuși Colegiul judiciar remarcă că potrivit Raportului Ombudsmanului privind vizita preventivă/de monitorizare efectuată la Penitenciarul nr. 3 Leova la data de 12 august 2022, membrii Consiliului pentru Prevenirea Torturii deşi au stabilit o îmbunătățire a condiţiilor de detenţie, totuși în instituția penitenciară persistă suprapopularea celulelor, ceea ce prezintă un risc mare pentru tratamente inumane sau degradante.

E de menționat și faptul că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei că, art. 3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice. Acesta interzice, în termeni absoluți, tortura și tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe și de comportamentul victimei (cauza *Mozer contra Moldovei şi Rusiei,* din 23 februarie 2016*, § 117;* cauza *Rotaru contra Moldovei,* din 15 februarie 2011*, § 30;* cauza *Ciorap contra Moldovei,* din 19 iunie 2007*, §62)*.

De asemenea, discutând argumentele recursului, Colegiul judiciar învederează faptul că necătând la volumul consistent al recursului, argumente pertinente speței recurentul practic nu a invocat.

Colegiul menționează că recurentul în mare parte făcând analiză a jurisprudenței CtEDO, descrie condițiile de detenție a condamnaților în instituția Penitenciară nr. 3 Leova și Penitenciarul nr. 16 Pruncul ca fiind bune, cu toate că condamnatul a deplâns condițiile inumane și degradante din aceste instituții, iar de către recurent au fost făcute doar declarații fără prezentarea cărorva probe întru demonstrarea contrariului invocat.

Instanța de recurs nu pune la îndoială faptul că Administrația instituției Penitenciară nr. 3 Leova și Penitenciarului nr. 16 Pruncul au depus și continuă să depună eforturi pentru ca condițiile de detenție în aceste instituții Penitenciare să fie adecvate, astfel încât să fie epuizate depunerea plângerilor de către condamnați, totuși recurentul omite să rețină un lucru important, afirmațiile și invocările sale nu pot fi apreciate altfel în mare parte decât la caracterul declarativ atât timp cât în susținerea poziției sale nu va prezenta probe concludente și pertinente.

Respectiv, Colegiul constată că dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenției sale în instituțiile penitenciare au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul severității contrar art. 3 din Convenția, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarele vizate.

În atare circumstanțe, Colegiul judiciar reține, că instanța de fond a pronunțat o încheiere întemeiată şi motivată, iar în situația în care instanța şi-a

motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel/recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO, cauza *Garcia Ruis contra Spaniei,* din 21 ianuarie 1999).

Drept urmare, alegațiile recurentului pentru temeiurile supra expuse, de către instanța de recurs nu pot fi reținute.

De asemenea, Colegiul apreciază critic argumentul recurentului precum că, „*În final conchidem că, deținutului i-au fost acordate condițiile necesare la executarea pedepsei, iar instanța de judecată, în procesul cercetării și evaluării condițiilor de detenție, urmează să țină cont de efectele cumulative sub aspect general așa cum recomandă CEDO.*"

În acest sens, Colegiul menționează, că la materialele cauzei este anexat raportul Penitenciarului nr. 3 Leova, cu nr. 2/1817 din 08 august 2024 prin conținutul căruia este indicat, că în perioadele de la ***30.06.2023-10.07.2023,*** condamnatul Țurcanu Ion s-a deținut în Penitenciarul nr. 16 Pruncul, ***și din 10.07.2023 - prezent,*** condamnatul Țurcanu Ion s-a deținut în Penitenciarul nr. 3 Leova în mai multe **celule** a instituțiilor date, și potrivit indicării metrajului celulelor în care s-a deținut, se constată expres că persistă *suprapopularea*, fapt ce constituie o circumstanță de încălcare a drepturilor condamnatului, care de fapt și au fost deplânse prin plângerea înaintată instanței de fond.

Or, deși prin raportul prezentat este indicat, că suprafața ce revine unui condamnat în Penitenciarul nr. 3 Leova, în care s-a deținut și se deține Țurcanu Ion, este mai mare de 4 m^2, totuși Colegiul reține că instanța de fond corect a stabilit că *„...informația cu privire la suprafața celulelor/celulei în care a fost deținut Țurcanu Ion în Penitenciarul nr. 3 Leova se referă la o suprafață totală calculată, fără excluderea mobilierului. ... Țurcanu Ion în perioada 10.07.2023 până la data de 01.11.2023, a fost deținut în sectorul nr.4, celula nr.51 cu o suprafață de 17 m/2, nr.de condamnați fiind 4 astfel fiecărui condamnat îi revenea 4,25 m/2, în perioada 01.11.2023 până la data adoptării prezentei încheieri condamnatul Țurcanu Ion fiind deținut în celula nr.112 din sectorul nr.4 cu o suprafață de 13,8 m/2, nr.de paturi fiind 3 astfel fiecărui condamnat îi revenea 4,6 m/2, însă, suprafață totală a metrajului a fost calculată fără excluderea mobilierului astfel fiind încălcate prevederile standardului de cel puțin 4 m/2 de spațiu locativ per deținut."*

Mai mult ca atât, prin recursul înaintat, recurentul nu a argumentat și nu a prezentat careva probe despre calitatea serviciilor medicale prestate condamnaților, calitatea hranei, dacă au fost respectate normele sanitaro-igienice etc., ci doar a invocat niște argumente generale în sensul dat.

Prin urmare, și alegațiile recurentului, că condamnatul invocă faptul că a fost deținut în condiții inumane și degradante care contravin prevederilor art. 3 CEDO, fără a concretiza care anume aspect le consideră o încălcare, adică invocările sale cuprind un caracter general, sunt nefondate.

Subsecvent, Colegiul concluzionează și faptul, că instanța de fond ***corect*** a stabilit perioada (*careva argumente asupra corectitudinii calculului perioadei în condițiile precare de detenție, recurentul nu a invocat*) deținerii în calitate de condamnat a lui Țurcanu Ion în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și a aplicat mecanismul compensatoriu prevăzut la art. 473^4 alin. (4) Cod de procedură penală.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin urmare, motivele invocate de către administrația Penitenciarului nr. 3 Leova în recursul înaintat nu sunt temeinice, ne încadrându-se la prevederile art. 444 Cod de procedură penală, nu au acoperire probatorie și nu sunt argumentate din punct de vedere legal.

În aceste circumstanțe, reținându-se faptul că recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 444 Cod de procedură penală pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, şi având în vedere faptul, că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către administrația Penitenciarului nr. 3 Leova şi a menține încheierea contestată.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 447- 448, art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală al RM, Completul de judecată

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către Penitenciarul nr. 3 Leova.

Se menţine încheierea judecătoriei Cimișlia din 21 martie 2025, adoptată pe cauza la plângerea condamnatului Țurcanu Ion împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile precare de detenție

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător: Judecător: Judecător:

Mironov Andrei Colev Grigori Hudoba Valeri